

og Sammenlægning, i Særdeleshed, hvor Forholdet — som saa mange Steder — har været det, at Mandens Børn alle ere gaaede til Landbruget. Desværre er der mange, der drage fra Landbruget, men der er ogsaa Eksempler paa, at Børn, der ere blevne opdragede som Landbrugere, ogsaa ønske at blive ved Landbruget. Der er ogsaa mange Eksempler paa, at det slet ikke er efter vedkommendes Ønske, at de ere gaaede bort fra Landbruget.

Af de mere formelle Bestemmelser skal jeg kun omtale en enkelt, nemlig Bestemmelsen i § 2, hvori det fastsættes, at en Gaard, der er kommen i en bestemt Klasse, kan ikke nedbringes til nogen anden Klasse. Men saa maatte der udtrykkelig komme ind i Loven en Bestemmelse, som gik ud paa, at Matrikulkontoret skal paategne vedkommendes Kort og angive, hvilken Klasse vedkommende Gaard hører til. Ellers kan den Slags let gaa i Glemmebogen og man kan faa Fortræd ved en eventuel Udstykning, idet denne saa ikke kan gaa i Orden, fordi alt ikke er efter Lovens Bestemmelser, og man derfor maaske bliver nødt til at opgive det hele. I øvrigt er der endnu en Ting, jeg gerne vilde pege paa. Den blev fremdragen af det ærede Medlem, der havde Ordet før mig. Det er den Bestemmelse i § 1, der gaar ud paa, at Ejendomme, der ere vurderede til Ejendomsskyld til Staten som samlede Ejendomme, i Fremtiden skulle have Landbrugsministeriets Approbation til Udstykning. Det er en Tilbagegang fra det bestaaende, idet der er mangfoldige Ejendomme, der bestaa af adskillige sammenlagte Matrikulnumre, selvstændige Numre, der dog ere drevne under et, og som hidtil uden Landinspektørens eller Landbrugsministeriets Mellemskomst have kunnet afhændes, sælges til enhver som helst ved, at der udstedes Skøde, som bliver behørigt stemplet og tinglæst; saa er det i Orden. Men dette vil efter denne Bestemmelse i Fremtiden være umuligt. Der vil blive lagt ny Byrder paa Udstykningen af en saadan Parcel, hvad der vil gøre det mere bekosteligt. Det er jo egentlig ikke nogen Udstykning. Jeg mener, at naar der er Tale om en reel Udstykning af Grunde, som før vare opførte under eet Matrikulnummer, da er det i sin gode Orden, at der maa den formelle Side af Sagen bringes i Orden, Skatterne fordeles osv. Men hvor der er Tale om et selvstændigt Matrikulnummer med selvstændigt Hartkorn, Gammelskat osv., har man hidtil været fri for at gaa til Land-

brugsministeriet for at faa Approbation derpaa. Er der ved Handelens Indgaaelse truffet Bestemmelse om en Fordeling af Ejendomsskylden, synes jeg ikke, der er skellig Grund til at forlange Landbrugsministeriets Approbation ved saadanne Parcellers Udstykning. For øvrigt er jeg den højtærede Landbrugsminister taknemmelig for de gode Ændringer i Forslagets §§ 2 og 3 og adskillige andre Steder. Her ere Grænserne for, hvor langt man maa udstykke Jorderne, satte noget ned, og jeg anerkender disse Bestræbelser for at lette Delingen af Jorden, idet jeg anser det for at være en af de største sociale Opgaver, Rigsdagen overhovedet kan faa at beskæftige sig med.

Nørhave: Der er ingen Tvivl om, at Loven af 11. Maj 1897 var et Gode, som hjalp os ud over adskillige Ulemper fra Fortiden. Men i de otte Aar, den har været benyttet, har der ogsaa vist sig adskillige Mangler ved Loven og Ulemper for dem, der have ønsket at udstykke deres Jorder. Jeg er derfor den højtærede Landbrugsminister taknemmelig for, at han nu har givet os Lejlighed til at rette paa disse Forhold. Jeg skal ikke komme videre ind paa de forskellige Forbedringer, der ere ved det forelagte Lovforslag. Men jeg skal straks omtale en Del Paragraffer, som jeg ønsker ændrede. Saaledes § 2, hvorom andre ærede Talere ogsaa have udtalt sig. I andet Stykke her, hvor der er Tale om Udstykning af Selvejrbøndergaarde, klassificeres Gaardene under Hensyn til Forholdet mellem deres Areal og deres Hartkorn, beregnet efter Gaardens Tilstand ved denne Lovs Ikrafttræden. I den tidligere Lov af 11. Maj 1897 var der ingen Tidsgrænse sat for, til hvilken Tid Gaardene skulde klassificeres. Det er nærmest tænkt at skulle ske til de forskellige Tider, da Ejendommene udstykkes. Nu skulde, saa vidt jeg har forstaaet Lovforslaget, Ejendommene høre ind under den Klasse, hvortil de høre ved Lovens Ikrafttræden. Den tidligere Lov har virket noget uheldigt, idet den jo, som Ministeren i Anmærkningerne til Lovforslaget gør opmærksom paa, paa den ene Side har medført, at Gaarde, hvortil der hørte baade gode og slette Jorder, naar de udstykkede eller solgte noget af den gode Jord, kom ind under en anden Klasse, end de egentlig fra først af tilhørte, og paa den anden Side medførte den Ulempe, at en Gaard, hvorfra der var solgt noget af den daarligere Jord, gik op i en højere Klasse. Det